

[Taanquist]

Med hensyn til ikrafttrædelsesdatoen i ministerens forslag bliver det meget vanskeligt at få os overbevist om, at det skal vente helt til 1. januar 1986, inden en så simpel foranstaltning kan træde i kraft, men det kan vi tale nærmere om i udvalget. Vi mener altså, det er for lang tid, der skal gå, inden forslaget træder i kraft.

Karen Højte Jensen (KF):

Der foreslås en ligestilling mellem lønmodtagere, der får løn under sygdom, og lønmodtagere, der får dagpenge under sygdom, således at disse grupper bliver ens stillet med hensyn til, at der højst fradrages for 8 timer på en fraværsdag, og det er jo i høj grad noget, der tager hensyn til lønmodtagere, der har mange arbejdstimer koncentreret på få dage.

Vi kan tilslutte os dette forslag.

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan på venstres vegne tilslutte mig de to lovforslag.

Det er udmærket, at vi nu får en ligestilling af de lønmodtagere, der modtager sygedagpenge, og dem, som modtager løn i sygdomsperioden. De to forslag er jo ens, bortset fra at bemærkningerne er forskellige, og det, vi giver tilslutning til, er først og fremmest selve lovteksten.

Agerschou (SF):

Når socialministeren fremsætter et forslag, som indholdsmæssigt er identisk med et forslag, SF og VS havde fremsat ca. 14 dage tidligere, er der naturligvis grund til eftertænksomhed, men ved et nærmere studium kan man se, at der ikke er grund til eftertænksomhed i dette specielle tilfælde.

Det er et specielt problem, som ministeren nu åbenbart også agter at løse. Ministeren har imidlertid taget sig god tid til det.

Første gang der blev gjort opmærksom på problemet, var i form af et spørgsmål den 29. marts 1984, og problemet er gentagne gange blevet taget op her i folketinget i løbet af efteråret, men der er åbenbart ikke blevet arbejdet særlig koncentreret med dets løsning i socialministeriet.

Vi er da tilfreds med, at problemet nu tilsyneladende bliver løst. En ting undrer mig dog meget. Forskellen på de to forslag er

ikrafttrædelsesdatoen, idet ministeren foreslår, at loven først træder i kraft den 1. januar 1986. Hvis man blader om til forslagens bemærkninger for at finde begrundelsen for, at ministeriet skal have 9½ måned til dette arbejde, står der, at det er af hensyn til tilrettelæggelsen af de administrative rutiner i forbindelse med en 8 timers begrænsning af dagpengefradraget. Jeg glæder mig meget til om et øjeblik at høre ministeren forklare mig, hvad det er for nogle administrative rutiner, det vil tage 9½ måned at omlægge.

Jeg husker, hvordan selve loven om karensdagen blev jasket igennem folketinget i efteråret 1982, og derfor glæder jeg mig meget til, at ministeren grundigt forklarer mig, hvad det er, der gør, at denne ændring skal tage 9½ måned.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig de to forslag, og jeg går ud fra, at vi i udvalget – som vi i øvrigt så tit gør – kan diskutere ikrafttrædelsesdatoen.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kunne da også godt undre mig lidt over, at VS og SF har fremsat et forslag 14 dage før socialministeren. Jeg ved ikke, om man skal opfatte det sådan, at regeringen ikke vil stemme for VS' og SFs forslag. Jeg synes ærlig talt, det er lidt barnagtigt, hvis det er det, der ligger til grund for det.

Med hensyn til forslagene vil jeg sige, at det er ikke og har vel heller ikke været tilsluttet med karensdagens indførelse, at nogle skulle rammes ekstra hårdt af loven, og derfor kan fremskridtsparitet tilslutte sig begge lovforslagene.

Jeg kan da samtidig oplyse, at vi fortsat i fremskridtspartiet gerne så, at lønmodtageren betalte for de første to sygedage, men det er ligesom ikke rigtig det, der er problemet her. Indtil videre er der altså tale om én karensdag, og der er rimelighed i, at der med loven tilstræbes ensartethed.

Jeg vil også godt tilslutte mig kritikken med hensyn til ikrafttrædelsesdatoen, som jeg kan forstå man skal kigge på i udvalget.

Tinning (VS):

Mange tak for den varme tilslutning til lovteksten i vores forslag. Jeg er naturligvis